JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXX. ZATURDAG den 17den SEPTEMBER 1842. N. 38.

Veroveringen en tegenspoeden der Engelschen in Midden-Azie.

(*Het vervolg en slot van onze laatste*)

Byna drie jaren zyn verloopen sedert een Engelsch leger dien zwakhoofdigen vorst op den troon zyner vaderen hersteld heeft. Destyds noemde men hem Schah *Soedja den veel gewenschte*; men zeide, dat zyne onderdrukte volkeren naar zyne aankomst haakten en dat, wanneer hy slechts eenmaal in zyne hoofdstad binnengeleid was, zyne vermogende helpers hem veiliglyk aan de liefde zyner onderdanen konden overlaten. Die begoochelingen zyn thans verdwenen. Sedert drie jaren heeft die door kunst gevormde troon geen' anderen steun dan de Engelsche bayonnetten; de Schah wordt nog altyd even zeer door zyne onderdanen veracht, de heerschappy der vreemden even zeer door de inboorlingen verafschuwd. De oude *Soedja* heeft den loop zyner onmatigheden en zyner dwingelandyen hervat, en walging ingeboezemd zelfs aan hen, die hem het gezag teruggegeven hadden, hetwelk hy misbruikt. Engeland heeft er zyne krygs- en geldmagt verspild, en men kan van de heerschappy der Engelschen in Afghanistan zeggen, hetgeen een groot redenaar van onze Fransche nederzetting in Afrika gezegd heeft, dat "de verwachte vruchten zelfs nog in geene bloesemknoppen op dien met hun bloed gedrenkten boom verschenen zyn."

Wy behoeven de wisselvalligheden dezer kortstondige regering niet te verhalen en kunnen oogenblikkelyk tot de gewigtiger gebeurtenissen overgaan, die nu onlangs haar beslag gekregen hebben. De steeds ongetemde stammen van Afghanistan waren slechts wachtende naar een sein om op te staan en eenen godsdienstoorlog te beginnen, den bloedigsten van alle; met een oplettend oog sloegen zy de Engelsche troepen gade, welke men onvoorzigtiglyk in talryke garnizoenen, te Caboel, Candahar, Ghizni, Peschawer, Jellalabad, verstrooid had; zy wisten, dat die afzonderlyke detachementen gemakkelyk afgesneden en dat zy niet voor de maand April des volgenden jaars uit Indië versterkt konden worden uit hoofde der sneeuw, welke de bergpassen gestopt hield. In dien hagchelyken toestand begingen de Engelschen twee misslagen, welke zy sedert duur geboet hebben. De eerste was eene daad van wreedheid en wel van nuttelooze wreedheid. Het was eene dier *razzias*, welke de Engelsche menschlievendheid den Franschen in Afrika tot misdaad rekent, maar welke de Engelsche staatkunde zich zonder gewetensbezwaar in Azi veroorlooft. Zekere Luitenant *Lynch*, een der agenten politiek in Caboel, eenen militairen wandeltogt door het land doende, kwam by een fort voorby, dat door eenen der aanhangers van Schah *Soedja*, Engelands bondgenoot, bezet, gehouden werd, en eischte dat hy zyne poorten zou openen. Het opperhoofd antwoordde, dat hy in persoon des anderen daags zyne onderwerping zou komen brengen; waarop de Engelsche luitenant, over dit uitstel gebelgd, het fort met kanonkogels open schoot, en het opperhoofd, dat zich wanhopend weerde, met al zyn volk, op vier man na, over de kling joeg. De manschap behoorde tot eenen magtigen stam, dien der Ghilzies, en de Engelsche correspondent, welke deze byzonderheden mededeelt, voegt er by: "De stam, vyf duizend man sterk, kwam byeen en zwoer op den Koran, het onschuldig vergoten bloed der hunnen te wreken. Men deed geene poging om hen neder te zetten en bezigde in tegendeel geweld." Inderdaad schynt het, dat de opstand alstoen voor het oogenblik bedwongen werd, maar alleen om, bloediger en vreeselyker dan ooit, naderhand weder uit te bersten.

De tweede misslag der Engelschen had de uitputting hunner schatkist tot oorzaak. Het te kort der Indische kompagnie vergrootte zich zoodanig, dat men er om denken moest, hare uitgaven te bekrimpen, en door eene zeer onstaatkundige voorkeur, begon de Heer *Macnaghten* met veertig duizend roupyen af te trekken van het onderstandsgeld, hetwelk men aan de opperhoofden verleend had, die de bergpassen bezetten en den doortogt tusschen Caboel en Jellalabad openhielden. De klagten dier hoofden werden met versmading behandeld, en oogenblikkelyk maakten zy toestel tot opstand; de passen werden gesloten en alle gemeenschap tusschen de troepen der expeditie en Indostan afgesneden. Generaal *Elphinstone*, die te Caboel kommandeerde, zond nu, volgens gemeenschappelyk beraad met den agent politiek, Sir *William Macnaghten*, den Generaal *Sale* met deszelfs brigade af, om de bergengten met geweld te nemen en den doortogt door den pas van Khoerd-Caboel te herstellen. De brigade ging den 12den October van Caboel op march en kwam nog dienzelfden dag in den bergpas, zonder echter den verschrikkelyken wederstand te voorzien, welken zy er ondervinden zou. Eenmaal in die byna ontoegankelyke kloven doorgedrongen, konden de Engelschen er niet meer aan denken, op hunne schreden terug te keeren; achttien dagen lang werden zy, om zoo te spreken, doodgewrongen in engten, waar zy by elke schrede voorwaarts byna man tegen man moesten vechten; reeds den eersten dag werd Generaal *Sale* gewond en gedwongen het bevel te laten varen, en een vierde deel der brigade werd verdelgd. Van den 12den October tot den 2den November konden de troepen niet meer dan vier Engelsche mylen daags vorderen, en kwamen eindelyk, geheel uitgeput, te Gundamuck, aan den anderen kant van den pas van Khoerd-Caboel aan. Daar namen zy eenige dagen rust en vertrokken vervolgens naar Jellalabad, nog steeds door de in opstand zynde stammen op hunnen marsch bestookt wordende. Binnen de stad gekomen, vonden zy er zich opgesloten met leeftogt voor drie dagen. Hun toestand was wanhopig, toen zy van Peschawer eene hulp ontvingen, welke zy niet verwacht hadden, en mondbehoeften voor drie maanden.

Alstoen was het, op het oogenblik zelf dat het garnizoen van Caboel door de afgezonden magt verzwakt was, dat een geduchte opstand in de hoofdstad uitborst.— Naar het schynt, waren de Engelschen tot op het einde toe van het daarzyn der zwamenzwering onbewust. Van twee en dertig agenten politiek, die door het koningryk verspreid waren, had niet een eenige het spoor daarvan ontdekt. De ongelukkige *Burnes* was door een overmatig vertrouwen op de inboorlingen verblind en was de eerste, die aan de Indische regering schreef, dat de hoofden der Afghans zich opregtelyk met Schah *Soedja* vereenigd hielden, en dat men gerustelyk de Engelsche troepen uit de door hen bezette plaatsen terug ontbieden kon. Ook de Heer *Macnaghten* zond rapporten, die een vol vertrouwen ademden, en maakte zich reeds gereed om Caboel te verlaten en het gouvernement van Bombay op zich te gaan nemen. Allen sluimerden; zy ontwaakten in een bloedbad.

Den 2den November, op allerzielendag, "een dag (zegt een Engelsch relaas) die in onze Afghansche geschiedboeken nimmermeer vergeten zal worden, borst een verschrikkelyke opstand te Caboel uit. Eene bende der insurgenten begon den moord met verscheiden officieren aan te grypen, die de stad doorreden. Het eerste slagtoffer was de heldhaftige *Alexander Burnes*; hy werd onder het te paard stygen door eenen Armeniër gedood, dien hy in zyne dienst had. Zyn broeder *Charles Burnes* werd aan zyne zyde om hals gebragt, en een ander officier onder de oogen van Schah *Soedja* zelven in stukken gehouwen. Weldra was geheel de stad onder de wapenen, de bazars werden geplunderd, de huizen overweldigd en verwoest. De aanval kwam zoo plotseling, dat de insurgenten terstond van de stad en de voorraadmagazynen meester waren en de Engelschen dwongen in de citadel, het Boela-Hissar, te vlugten. Schah *Soedja* sloot zich in dit kasteel op, terwyl de Engelsche gezant, Sir *William Macnaghten* zich in een, vyf Eng. mylen van de stad gelegen kamp verschanste, waar Generaal *Elphinstone* commandeerde. De Engelschen bezaten ongeveer zesdehalf duizend man, en hetgeen bewyst hoe ontzettend de opstand was, de belegerden hebben zich gedurende twee maanden, dat hy geduurd heeft, aanhoudend tot verdediging moeten bepalen, zonder een eenige maal buiten hunne verschansingen te durven komen.

Ondertusschen was al het omliggend land onder de wapenen; allerwege rezen de stammen op en kwamen zich by de opstandelingen van Caboel voegen. Generaal *Nott*, die met een sterk garnizoen Candahar bezet hield, zond drie Indische regementen tot hulp naar Caboel af; vruchteloos echter poogden dezen zich eenen weg door de sneeuw te banen; zy worstelden voort tot Ghizni, maar daar noch lastdieren noch voorraad meer hebbende, keerden zy naar Candahar terug, Ghizni en Caboel zonder eenige hoop latende om voor de lente ontzet te worden.

Kapitein *Woodburn*, met honderd dertig man van Ghizni vertrokken en onderweg door de opstandelingen bestookt, was in een fort geweken. Aldaar door vier à vyf duizend man belegerd, deed hy eenen uitval in twee afdeelingen, de eene onder zyne onmiddelbare aanvoering, de andere onder bevel van een inlandsch officier.— Zich in het digtst der vyanden geworpen hebbende, werd hy in stukken gehouwen en zyne bende tot den laatsten man verslagen; de andere divisie poogde zich den weg naar Ghizni te banen, maar slechts vyf man ontkwamen om het lot hunner krygsmakkers te verhalen."

Het vervolg der aangelegenheden van Indiën is in onderscheidene nummers van deze Courant medegedeeld [illegible]

Curaçao den 15 September 1842.

BY myne dispositie van den 9 dezer No. 351 is, onder nadere goedkeuring van hooger hand, tot Lid in de Commissie van toezigt over de scholen alhier, benoemd de Heer Jhr. I. J. Rammelman Elsevier Jr., Koloniale Secretaris.

De Gezaghebber ad-interim van Curaçao en onderhoorige Eilanden,
C. L. VAN UYTRECHT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 16 September 1842.

BY dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, in dato 9 dezer No. 350, is de WelEd. Gestr. Heer Mr. J. B. Gravenhorst, President van de Regtbank alhier, gedurende de wettige verhindering van het voorzittend lid, het voorzitterschap opgedragen van de Geneeskundige Commissie, bedoeld by art. 2 der publicatie van dit Bestuur dd. 14/16 November 1838 No. 17.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 16 September 1842.

ALZOO het Gouvernement dezer kolonie aan de landsslavin Martina van Dorthalina, oud 35 jaren en 10 maanden en haar zuigeling Stoffels genaamd, zal verleenen *Brieven van Manumissie*, zoo is het, dat de HoogEd Gestrenge Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin en haar zuigeling mogt sustineren, optcroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst gewcest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Kolonialen Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 16 September 1842.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 24 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 15½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

DE ondergeteekende mede Executeur in den boedel van wylen BICENTO MARTEN roept by deze op al de genen, die iets te vorderen hebben tegen den gemelden boedel om hunne rekening by hem ter vereffening inteleveren; en de genen, die aan dien boedel verschuldigd zyn, worden hierby aangemaand om hunne rekeningen ten spoedigste te komen betalen.

Curaçao den 15 September 1842.
M. E. VAN DER DYS.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende maakt hierby bekend, dat hy naar Suriname zal vervoeren de volgende Slaven hem aankomende;

Alexander, Zoon van Sebei, oud 22 jaren:

François, Zoon van Geertruida, oud 14 jaren;

Nelson, Zoon van Geertruida, oud 12 jaren; en

Bartholomina, Dochter van Francisca, oud 27 jaren.

G. DUYCKINCK.

Curaçao den 16 September 1842.

*** BEVALLEN op Zaturdag, den 10 dezer, van een Zoon, MARIA JACOBA LATTE, Echtgenoot van
J. SCHOONEWOLFF.

Curaçao den 16 September 1842.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
SEPTEMBER 1842.

N. M. Zondag den 4 te 5 u. 43 m. 's avonds.
E. K. Zondag den 11 te 11 u. 26 m. 's voormidd.
V. M. Maandag den 19 te 2 u. 1 m. 's namiddags.
L. K. Dingsdag den 27 te 10 u. 33 m. 's voormidd.

Verleden Woensdag, den 14 dezer, is Z. M. Brik Venus, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee F. A. Jöhr, naar het onderhoorige eiland Aruba vertrokken.

Verleden Dingsdag morgen, den 13 dezer, is de Stoompakket Tweed, Kommandant Franklin, laatst van Puerto Cabello, vóór deze haven geweest en na eenige uren vertoefd te hebben naar La Guayra vertrokken. By deze gelegenheid zyn alhier londensche Couranten tot den 13 Augustus ontvangen geworden. De Tweed was den 17 Augustus uit de haven van Southampton vertrokken. Wy vernemen, dat St. Thomas als de plaats van aankomst in de West Indiën voor de Stoompakket ten bestemd is. De brievenmalen voor Santa Martha en Carthagena zyn by deze gelegenheid alhier niet ontvangen geworden; zy zyn over Jamaica verzonden; dien ten gevolge zyn de twee Zeilpakketten op Curaçao afbedankt.

De Zeilpakket Grand Orient, Kapitein H. Evertsz, is verleden Donderdag, laatst van St. Martha, binnen deze haven aangekomen.

Het Handelstraktaat tusschen Belgie en Frankryk is eindelyk gesloten geworden. De invoer van belgisch linnen en garen zullen by voortduring in Frankryk toegelaten worden onder betaling van de thans bestaande inkomende regten, maar engelsche waren van dien aard mogen niet in Belgie gevoerd worden, behalve onder betaling van de in het fransche tarief bepaalde regten. Belgie zal de geregtigheden op de fransche wynen met een derde verminderen.

De navigatie akte zal ook veranderd worden in dier voege, dat fransch zout bevoordeeld zal worden boven het in Engeland gemaakte zout.

Den 12 Augustus had de koningin van Engeland de zittingen van het Parlement met eene aanspraak gesloten en hetzelve verdaagd of geprorogeerd tot den 6 October aanstaande.

De vermindering der inkomende regten op het koren heeft reeds een gelukkig gevolg gehad. De nood der behoeftigen is door den meerderen invoer van het graan verminderd; ook heeft het verminderde tarief meerder bedryvigheid aan de manufacturen gegeven, zoo dat eenige broodelooze werklieden thans weder bezigheid hebben gevonden.

Uit Washington had men de tyding ontvangen, dat de grensbepaling, tusschen het grondgebied der Maine en dat der engelsche bezittingen, geregeld was. De grenslyn blyft dezelfde, zoo als de Koning der Nederlanden dezelve had bepaald, toen Z. M. tot scheidsregter in dit verschil was benoemd; slechts met eene kleine wyziging, namelyk er zyn van weerszyde concessien gedaan van punten, die buiten het betwiste grondgebied liggen, om dat dezelven voor beide partyen gunstig gelegen zyn. Het zal derhalve aan Koning Willem, Graaf van Nassau, aangenaam zyn te vernemen, dat beide partyen, na verloop van zoo vele jaren toch eindelyk ingezien hebben, dat zyne beslissing in deze kwestie regtmatig en billyk is geweest.

De jongste tydingen uit Parys waren van den 11 Augustus. De koning had de zitting der kamers geopend met eene aanspraak, waarin gezegd wordt: dat de vervroegde byeenroeping der kamers alleen de benoeming van een regent ten doel had; alle andere staatsaangelegenheden zouden blyven, tot dat het regentschap bepaald was. De aanspraak bevat alleen maar uitdrukkingen vol gevoel over den ontydigen dood van den troonsopvolger, en het antwoord der kamer van de pairs is maar een kompliment van condoleantie of rouwbeklag. Het adres van antwoord op de troonrede werd in de kamer der gedeputeerden voorgelezen, en is vol van verhevene en aandoenlyke bewoordingen. Wy kunnen echter uit hetzelve niet ontwaren, tot welke persoon de kamer neigt om als regent te verkiezen; er wordt slechts in hetzelve gezegd: dat de gedeputeerden met koelzinnigheid en onpartydigheid zullen nagaan de maatregelen, die noodig zyn voor de voortduring en de regelmatige uitoefening van het koninklyke gezag, gedurende de minderjarigheid van den erfgenaam van den troon. Men dacht, dat dit adres zonder vele wyzigingen door de kamer zal aangenomen worden; doch over de keus van den regent schynen de gevoelens verdeeld te zyn. Deze keus zal zonder twyfel aanleiding geven tot langdurige discussien. De eerst komende pakket moet hieromtrent belangryke berigten brengen.

Het eerste gedeelte der begravenis plegtigheden van den hertog van Orleans, namelyk de verplaatsing van het lyk van Neuilly naar de hoofdkerk Notre Dame, had plaats op Zaturdag den 30 July. Het grootste gedeelte van het garnizoen en de nationale garde van Parys was onder wapen, en het mag gezegd worden, dat de gansche bevolking van Parys op de been was om die processie te aanschouwen.

Het overschot van den Hertog van Orleans werd op een parade bed gelegd in de hoofdkerk van Notre Dame, en het stond drie achtereenvolgende dagen ter bezigtiging van het publiek. De begravenis plegtigheden namen op den 3 Augustus jl. een aanvang en op den volgenden dag werd het lyk te Dreux overgebragt.

De koning der Franschen had twee ordonnantien uitgevaardigd, den Minister van Finantien magtigende by de eerste om eene som van 400,000 franken te geven ter bestryding der begrafenis kosten van den Hertog van Orleans, en by de andere om aan de Hertogin van Orleans uittebetalen de som van 139,166 fr. en 66 cts., zynde het by de wet van den 7 Mei 1837 bepaalde bedrag, hetwelk haar als een huwelyks gift toegewezen is geworden, ingeval zy haren echtgenoot, den Hertog van Orleans, mogt komen te overleven.

De *Commerce* vermeldt, dat er bevelen gegeven zyn om spoed te maken met de fortificatie werken van Parys.

De *Gazette de France* werd op den 29 July jongstleden veroordeeld tot eene boete van 24,000 franken, en de verantwoordelyke uitgever, de Heer Paul Aubrey, tot eene gevangenisstraf van twee jaren, ter zake van een libel tegen de kroon in artikels, geschreven by gelegenheid van het overlyden van den Hertog van Orleans.— Men was algemeen van gevoelen, dat dit vonnis verregaande streng en onverdiend was.

De jongste tydingen uit Madrid liepen tot den 4 Augustus. Het schynt, dat de tante der koningin of de echtgenoote van Don Francisco de Paula, misbruik heeft gemaakt van het verlof, dat haar verleend was om met de jonge koningin vertrouwelyk omtegaan, door H. M. ongunstige denkbeelden inteboezemen, aangaande het te-

genwoordige gouvernement. Don Francisco de Paula heeft daarop bevel ontvangen om Madrid met zyne familie te verlaten. Ook heeft er eene verandering plaats gehad in het personeel van de koninklyke huishouding, en alle personen, welke het tegenwoordige bestuur niet zyn toegedaan, zyn uit het paleis verwyderd.

Don Francisco de Paula zou op den 1 Augustus, volgens de *European* van den 4den, met zyne familie naar St. Sebastian gaan. De londensche Couranten van den 13 Augustus, bevattende berigten uit Madrid van den 5 dier maand, behelzen echter niets hoegenaamd wegens het vertrek van Don Francisco de Paula.

De Regent Espartero was genegen om gebruik te maken der gemoedstemming van koning Louis Philippe by den rampvollen dood van den Hertog van Orleans en de staatkundige betrekkingen met het Hof van Frankryk, welke door de noodlottige missie van den Heer Salvandy afgebroken zyn, wederom aanteknoopen. Om dit oogmerk te bereiken, had hy alle pogingen aangewend; doch het blykt niet, dat het fransche hof zyn verlangen gemakkelyk zal inwilligen. Er bevindt zich thans geen spaansche gezant te Parys, noch fransche gezant te Madrid.

In eenige portugesche steden op de spaansche grenzen zyn depositos van engelsche manufactuur goederen opgerigt met het doel om dezelven per contrabande in Spanje intevoeren. Hierover zyn door den spaanschen Ambassadeur te Lissabon klagten gedaan, en tevens zyn er troepen naar de portugesche grenzen vertrokken.

De zwitsersche landdag, die beslissen moest of het kanton Argau al of niet de kloosters mogt afschaffen, was juist in twee gelyke partyen verdeeld, van welke de eene dit regt aan Argau toekende en de andere hetzelve dit regt ontzeide. Het kanton Argau kan dus dezen landdag niet als deszelfs regter erkennen en is dus genoodzaakt om naar deszelfs eigene inzigten te handelen; het gaat dus voort om de klooster goederen te verkoopen, en de Paus heeft tegen dit kanton eene bul uitgevaardigd in denzelfden geest als Paus Leo X tegen Luther en de tegenwoordige Paus tegen Spanje. Men denkt, dat eerlang Z. H. het bevel zal geven, dat er in alle katholyke kerken gebeden voor Argau zullen moeten gedaan worden in den vorm van een jubeleum, zoo als zulks ten opzigte van Spanje heeft plaats gehad.

De augsburgsche Courant bevatte den inhoud eens briefs uit Constantinopolen, gedagteekend den 13 July, vermeldende, dat ten gevolge eener ontmoeting tusschen turksche en perzische troepen, in de nabuurschap van Bagdad, er door de Porte bevelen waren gegeven om alle beschikbare troepen in Syriën naar die streek te doen oprukken.

Naar luid der jongste berigten was Syriën rustig.

Volgens de berigten uit Alexandrië was Said Pacha, de zoon van Mehemet Ali, een jongeling van 22 jaren, benoemd tot opperbevelhebber van de egyptische vloot. De onderkoning van Egypte had een zwaar verlies geleden door den dood van Selim Bey, een der vermaardste officieren van het egyptische leger en Generaal en Chef van de artillerie. Hy stierf ten gevolge van een *coup de Soleil*, in den ouderdom van 33 jaren.

Private brieven uit Constantinopolen van den 13 July jl. vermelden, dat de Schah van Persien bezig was toebereidselen te maken om een oorlog tegen Turkyen te verklaren, en dat een persisch leger tegen Bagdad en een ander tegen Erzerum zoude oprukken. Er waren reeds troepen van Teheran naar Amedan vertrokken met bestemming naar Bagdad.

Het schynt, dat de oorzaak van het geschil is een verschil over eene grenslyn.— De Schah zou een ultimatum naar de Porte toegezonden hebben, bevattende zyn voornemen om bezit te nemen van het betwistte grondgebied, indien hetzelve tegen den 5 October aanstaande aan hem niet zou zyn afgestaan. Terzelfde tyd hield de turksche Pacha van Erzerum, gelegen by de grensscheiding, zich bezig met verdedigings toebereidselen te maken.

De vordering van den Schah had groote ongerustheid in Constantinopolen verwekt; want de schatkist was, als gewoonlyk, ledig.

Er waren in Engeland berigten uit China tot den 12 April en Couranten van Singapore tot den 5 Mei ontvangen. De berigten bevatteden, dat Yang, een keizerlyke commissaris, op weg was om de som van 40,000,000 dollars aan de Engelschen aantebieden als schadeloosstelling voor de oorlogs kosten en voor de overgeleverde opium. Hong-kong zal ook als prys des vredes aan de Engelschen blyven. De Chinezen hadden reeds begonnen de puinen van de forten aan de Bogue wegteruimen om dezelven te herbouwen. Er hadden eenige gevechten plaats te Ningpo, waarin 1100 Engelschen 6000 Chinezen verslagen hebben met verlies van 500 tot 700 man. De Engelschen hadden drie dooden en 40 gekwetsten.

Er waren berigten van Jellalabad tot den 20 Mei. De *Delhi* Courant van den 14 Mei vermeldt, dat de stoffelyke overblyfselen van den Generaal Elphinstone, op den 30 April, binnen de muren van Jellalabad begraven zyn geworden. Akbar Khan vordert de uitlevering van Dost Mohamed en de ontruiming van het land door de Engelschen, latende een agent te Caboul om de krygsgevangenen uittewisselen.

Men was van gedachte, dat het engelsche leger de plaats niet zou verlaten, voor dat hetzelve zich te Caboul zal vereenigd hebben met de krygsmagt onder Generaal Nott, die uit Candahar verwacht werd.

De doortogt van Khyber werd wederom bezet door de Afreedes, en de gansche weg naar Caboul werd versperd en verdedigd, door allerlei hinderpalen, welke de vyand by mogelykheid kan te baat nemen.

Kapitein Mac Kenzie was op den 9 Mei van Lughman te Jellalabad teruggekeerd met voorwaarden ter uitwisseling der krygsgevangenen.

De door Generaal Sale op Akbar Khan behaalde overwinning had zoodanig een schrik op de gemoederen van de Afghans verwekt, dat men van gevoelen was, dat de engelsche troepen zonder eenigen wederstand te ontmoeten op de hoofdstad hadden kunnen aanrukken, was de krygsmagt door andere omstandigheden niet te klein geweest.

Alles bleef in *statu quo*. De helfte der krygsmagt in Candahar was vertrokken om Kelet Ghilzie te versterken en eene demonstratie tegen Ghuznee te maken.

Generaal England trok op den 2 Mei over de Kogue Kathul, met verlies van slechts vier gekwetsten.

Onder de *General Summary* van de EUROPEAN van den 4 Augustus vinden wy de volgende artikels:

De *Goliah*, een linieschip van 80 stukken geschut, was laatst te Chatham van stapel geloopen; het meet 2,590 tonnen.

Het regtsgeding tegen *Bean*, wegens den aanslag op het leven van de koningin, zou den 25 Augustus een aanvang nemen.

De *Globe* had de mededeeling bevestigd, dat de Koninklyke Stoompakket Kompagnie onder het onmiddelyk bestuur van het gouvernement zou gesteld worden.

De *United Service Gazette* vermeldt, dat de West-Indische Maal Stoompakket Kompagnie, inziende de onmogelykheid om hare verbintenis natekomen, namelyk om maandelyks twee pakketten aftezenden, zonder een groot verlies te lyden, aan het gouvernement had voorgesteld veroorloofd te mogen worden, onder het genot van 240,000 £, volgens het bestaande contract, slechts een pakket per maand aftezenden, of twee, zoo als tot hiertoe is geschied, wanneer het gouvernement eene som van 160,000 pond sterling jaarlyks meer wil bydragen; zoo dat het gouvernement zal hebben te betalen jaarlyks 400,000 pond sterling.

De fransche Couranten vermelden het overlyden van Lady Wittingham, de vriendin van Prins Paul van Wurtemberg, aan de gevolgen van eene leverkwaal en een overmatig gebruik van spaansch snuiftabak.

De jongste russische Couranten vermelden officieellyk de erkenning van de tegenwoordige regering van Portugal door den keizer van Rusland en de benoeming van Graaf Stragonoff als russisch Gezant te Lissabon.

Een brief uit Dresden van den 18 July vermeldt, dat de Elbe zoo ondiep is geworden, dat over het algemeen het water niet dieper is dan vier voeten en tien duimen, en dat de rivier op vele plaatsen waadbaar is, zoo dat dezelve in dit tydstip onbevaarbaar is. Niemand kan zich herinneren, dat zulks ooit te voren heeft plaats gehad.

Weinige dagen geleden beviel eene vrouw te *Grays*, in *Essex*, voorspoedig van drie kinderen en een *lam*, welk laatste thans in bezit is van den Heer Chirugyn Stedman, die hetzelve in wyngeest bewaart.

Te Woolwich had men de proef genomen met een monster houwitzer, zynde $15\frac{3}{10}$ duimen in de boor en berekend om kogels te werpen van 350 pond gewigt, of bommen van 320 pond, bevattende 30 pond kruid om te springen. Dit monster geschut is bestemd voor den Pacha van Egypte. Ook heeft men proeven genomen met kanonnen van 130 ponden.

Er wordt voor het britsche gouvernement een oorlogsstoomschip gebouwd van eene buitengewone grootte, welke den naam van *Dragon* zal voeren. De stoomwerktuigen zullen zyn van 800 paardenkracht. De *Devastation* en andere oorlogsstoomschepen van den eersten rang, welke thans in dienst zyn, hebben geene zwaardere stoomwerktuigen dan van 400 paardenkracht.

In de *Liberal* van den 9 dezer, zien wy, dat de Venezolaansche oorlogs schoener de *Constitucion* bestemd is om de overblyfselen van den Bevryder SIMON BOLIVAR van Santa Martha te gaan overbrengen. De schoener heeft een kajuit van 36 voeten lengte en 14 voeten breedte, waarin het lyk zal moeten staan en welke voor die gelegenheid met zwart fluweel of rouwfloers moet behangen worden; dezelve zal steeds verlicht moeten zyn, en er een altaar opgerigt worden, alwaar de groot kapellaan, gedurende den overtogt van Santa Martha, de mis kan lezen. De kolonel SEBASTIAAN BOGUIER zal het bevel voeren, zoo wel over de schoener als over de troepen, welke voor die gelegenheid aan boord zullen zyn. Het scheepsvolk zoo mede het garnizoen landtroepen en de piket uit de militaire school voor de wiskunst, welke als eerewacht de dienst zullen doen by het lyk in de kajuit en by het overbrengen tot in het pantheon, zal buitengewoon gekleed moeten zyn in overstemming met die statige plegtigheden.— Op den 1 November aanstaande moet de schoener *Constitucion* ter reede van La Guayra gereed liggen ten einde de Heeren Generaals TORO en MONTILLA en DR. JOSE M. VARGAS, uitmakende de Commissie, aan boord te nemen en de laatste orders van het gouvernement te ontvangen.

Brief door de Koningin Christina aan hare dochter Koningin Isabella geschreven en gedagteekend van 27 April 1842.

"Als Koningin, als moeder, als vrouw, heb ik jegens u eenen pligt te betrachten. Terwyl Spanje voor my gesloten is en ik u zelfs niet omhelzen kan op eenen dag, die door particulieren zoowel als door Vorsten, aan familie vreugde gewyd is, komt uwe tante Charlotte (*) te Madrid aan. Alle slagboomen vallen voor haar en voor uwen oom den infant Don Francisco de Paula neder. Zyne eerzucht mag dan ook bevredigd zyn, en ik weet niet, wat zyn hart meer verlangen kan. Heeft uw voogd Arguelles niet de minzaamheid zoo ver gedreven, dat hy deszelfs bezoeken ontvangt, en heeft de infant van Spanje, de broeder van Zyne catholyke Majesteit, Ferdinand VII, niet de zonderlinge gunst van door Espartero als broeder behandeld te worden (*d' être tutoyé par Espartero*)? Laten wy hem in het genot van zyne nieuwe voorregten, welke hy zoo waardig is; spreken wy liever van u, myne dochter, en van hetgeen ik u te zeggen heb. Uit Spanje verbannen en van u verwyderd, wyd ik aan het schryven van dezen brief eenen dag, die vroeger een dag van geluk en vreugde was, de geboortedag uwer moeder, die men u ongetwyfeld zal willen doen vergeten, om u te doen vieren den geboortedag van den Jacobyn Arguelles of wel van den man, die my uit Spanje verdreven en van het regentschap beroofd heeft, Baldemero Espartero.

"Tot heden, myne dochter, heb ik u nimmer gesproken van uwe tante Charlotte, zy was uit Spanje verwyderd; gy kondet haar noch zien, noch hooren, noch ook met haar spreken; gy waart buitendien zoo jong, dat gy niet zoudt hebben kunnen verstaan, wat ik u betreffende haar zou kunnen zeggen; en dan, wanneer het een persoon geldt, die aan ons door de banden eener naauwe bloedverwantschap verbonden is, wanneer het eene zuster geldt en wanneer men van haar te zeggen heeft, wat ik van haar te zeggen heb, spreekt men er niet dan op het uiterste van; maar heden mag ik niet langer aarzelen. Charlotte zal zich nu by en rondom u bevinden; Zy komt met heerschzuchtige en kwaadwillige voornemens, nayverig om uw ontluikend verstand te beheerschen en hopende, om zich van uw nog niet gevormd karakter meester te maken.— Ik mag u zonder verdediging niet aan haren noodlottigen invloed overlaten en zal u dus bekend maken met een gedeelte der waarheid, voor zoo verre gy noodig hebt die te kennen. De eerste persoon, welke door uwe tante Charlotte verraden is geworden, was, myne waarde dochter! uw oom Don Carlos. Ik ben hier in de noodzakelykheid u een droevig schouwspel voor oogen te brengen. Uw vader, Koning Ferdinand, lag op zyn sterfbed; Charlotte, welke eenen diepen haat jegens Don Carlos koesterde, en welke buitendien onder myn regentschap meer invloed dan onder de regering van uwen oom meende te zullen kunnen uitoefenen, drong sedert langen tyd by my er op aan, dat ik de wet der troon-opvolging in uw voordeel zou doen veranderen.

"Er was daartoe nog slechts eene onderteekening te verkrygen, en ik erken, myne dochter, het gezigt van het sterfbed deed my wankelen. Was het myn goede engel, die my op den rand des afgronds tegenhield, of was het een akelig en duister voorgevoel van het leed, hetwelk ik tien jaren lang verduurd heb, van de plagen des regentschaps, de yselykheden van Barcelona en de smart myner ballingschap? Ik weet het niet, maar hoe het zy, ik wankelde, hetzy uit vrees voor my zelve en voor u, hetzy uit eerbied voor dat sterfuur, hetwelk moest gestoord worden, en voor die door den dood reeds byna verstyfde hand, welke de kracht niet meer had zich te bewegen. Maar uwe tante Charlotte was daarby tegenwoordig; als een booze geest lachte zy om myne besluiteloosheid, zy spotte met myne aarzelingen, en, met een onrustig oog het laatste oogenblik uws vaders ziende naderen, zeide zy: het is tyd, die koude en beweginglooze hand kan nog eene onderteekening op het papier stellen. Eindelyk ziende, dat ik nimmer den droevigen moed zoude hebben, welke zy my poogde in te boezemen, noemde zy my eene zwakke en kleingeestige vrouw, en zelve naar het lydensbed tredende, boog zy zich over den stervenden heen en bood hem het papier aan, onder hetwelk hy zyne handteekening had te stellen. Uw vader wierp eenen smeekenden blik op haar, waarin men ter naauwernood eene laatste levensflikkering zag, en zeide met eene gesmoorde stem: laat my sterven. Uwe tante Charlotte vatte zyne hand en leidde de pen, welke zy hem tusschen de vingers geplaatst had. Niet sterven, maar eerst dit papier teekenen, zeide zy op eenen heerschenden toon. Ziedaar, myne dochter, tot welken prys uwe tante Charlotte u tot koningin gemaakt heeft. Naauwelyks had uw vader de oogen voor altyd gesloten, of zy verzocht my met buitengewonen aandrang om Don Carlos voor altyd uit Spanje te verbannen; zy vervolgde het leven van uwen oom met haren haat, gelyk zy den dood uws vaders door hare eerzucht verbitterd heeft. Charlotte was bestemd om de geesel van het gansche geslacht te wezen. Spoedig had ook ik, evenzeer als uw vader, redenen van klagte jegens haar. Uwe tante heeft my geene dienst willen doen, zy heeft my die willen verkoopen, en door de kroon op uw hoofd te doen overgaan, koesterde zy de hoop om dezelve in uwen naam te dragen. Onophoudelyk stiet ik op hare intrigues en op hare zamenzweringen. Zy deed hinderpalen in mynen weg verryzen, zy legde my lagen; zy kweekte allerwege wanorde, of wist de wanorde, welke in die droevige tyden reeds buitendien heerschte, te onderhouden; zy was de vyandin van al myne aanhangers en de vriendin van al myne vyanden. Wilde ik mynen steun by de gematigde party zoeken en aan de geëxalteerden, welke Spanje met eenen geheelen ondergang bedreigden, tegenstand bieden, dadelyk reikte Charlotte de hand aan de geëxalteerden; zy was de ziel hunner byeenkomsten; zy speelde in Spanje de rol, welke Philippe Egalitié in andere tyden in Frankryk gespeeld heeft, in de hoop van den troon te kunnen beklimmen, door zich de medepligtige der demagogue te maken.

"Ten gevolge harer machinatien groeiden nog slechts de reeds zoo groote gevaren myner positie aan. Ik had niet meer te worstelen alleenlyk tegen beroeringen, die in tyden van omwenteling onvermydelyk zyn; ik had ook nog eerzuchtige ontwerpen te bestryden, die uwe magt en myn gezag bedreigden. Anarchie, noch bandeloosheid, niets weerhield Charlotte, en iedere weg, die haar tot het oppergezag konde leiden, scheen haar goed en harer waardig te zyn, al voerde ook die weg alleen over puin en asch, al moesten ook hare voeten door het bloed waden!

"Nu kent gy, myne dochter, een gedeelte van hetgeen uwe tante Charlotte gedaan heeft, voor ik my in den nooddwang bevond, haar uit Spanje te verbannen. Geene zamenzwering, in welke zy zich niet had gemengd, geene intrigue, van welke zy niet den eersten draad had gesponnen, geene handeling der regering, welke zy zich niet gehaast had te bestryden. In Frankryk aangekomen, verzaakte zy evenmin haren haat als hare ontwerpen. Op het oogenblik, toen Espartero, de getrouwheid moede, de gebeurtenissen voorbereidde, die my dwingen moesten Spanje te verlaten en my van u te scheiden, toen ik zonder verdediging aan den hoon der Anarchisten van Barcelona prys gegeven ter naauwernood aan hunnen moorddolk ontkwam, weet gy, myn kind, wat toen uwe tante Charlatte deed? Zy stortte al het gif van haren haat in schandelyke schotschriften uit, in welke de eer uwer moeder aan de beschimping en de spotternyen van het staatgemeen werd overgeleverd. Zy overtrof in verwoedheid de anarchisten van Barcelona, want het is eener Koningin beter, dat haar kleed zich met haar bloed verwe, dan dat zy haren mantel met slyk ziet bevlekt.

"Gy zult ook weten, myne dochter, of ik regt hebbe, te zeggen: Wantrouw deze vrouw! zy voert in haar gevolg ongeluk en verderf. Hare woorden zyn logens, hare vriendschaps betuigingen valstrikken, hare tegenwoordigheid een gevaar!

"Bekroont niet de laatste handeling van haar gedrag volmaakt wel hare dwalingen? Toen Espartero met brutaal geweld my uit Spanje verwyderde en my van u scheidde, myne dochter, toen hy, na my het regentschap ontrukt te hebben my zelfs van de voogdy over myne dochter beroofde, welke party omhelsde toen uwe tante Charlotte? de party van Espartero. Zy heeft geen enkel oogenblik verzuimd, om zich voor zyne nieuwe magt te buigen; zy heeft voor u de voogdy van den revolutionair Arguelles aangenomen, toen haar de hoop ontzonk om dezelve voor zich zelve te verkrygen. Thans stelt zy zelfs haren gemaal bloot aan minachtende bejegeningen van Espartero, en zy duldt den smaad en hoon van den Jacobynschen advocaat, dien men tot uwen voogd heeft gemaakt, en de verachtende behandeling van de weduwe des generaals, die in 1823 den Koning uwen vader naar de trappen van het schavot heeft willen leiden, hetwelk door Lodewyk XVI is bestegen.

"Ziedaar, myne dochter, wat gy u voor den geest moet stellen, als uwe tante Charlotte zich van uw hart en verstand wil bemagtigen, als zy trachten zal uw vertrouwen te winnen om hetzelve te misbruiken, als zy van u eene genegenheid zal verlangen, welke zy onwaardig is! O, moge dan de stervende sponde van uwen vader, wiens zieltogen zy heeft durven aanranden, tusschen u en haar opryzen, moge dan de herinnering aan uwen oom Don Carlos, wiens ongelukken zy allen heeft gesticht, voor uwen geest levendig zyn! Moge uwe kinderliefde, aan uwe moeder gedachtig, van welke Charlotte de rust vernield, het gezag aangerand, de eer geschonden heeft, u terug houden van den rand des afgronds, waarin deze verradelyke vrouw u wil storten! Bedenk wel, myne dochter, dat uw vader, uwe moeder, uw oom, uwe geheele familie zich over de infante Charlotte hebben te beklagen gehad; zy heeft allen verraden, welke zy hadde moeten liefhebben, zy is de geesel van uw geslacht. De Hemel behoede u, myne dochter, tegen dien boozen geest.

CHRISTINA."

(*) *Echtgenoot van Don Francisco de Paula.*

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 8 September 1842.

ALZOO de persoon van L. P. DE ROCHEMONT zich per rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den hem in eigendom aankomenden slaaf FELIX, oud 43 jaren, zoon van HELINA, zoo is het, dat de HoogEd. Gestrenge Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, optereoepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.